

ALGAIDA

BOLLETÍ DE L'AGRUPACIÓ SOCIALISTA D'ALGAIDA

Nº 3 MARÇ 1990

GERARD GARCÍA -- DELEGAT DEL GOVERN

ACTIVITATS DE L'AGRUPACIÓ

El passat dia 20 de Gener es va celebrar al local de l'Agrupació Socialista d'Algaida, un dinar d'afiliats i simpatitzants. A aquest dinar hi va assistir el Senador per a Mallorca del PSOE, Antoni Garcias i, s'aprofità la seva assistència per a debatre els punts fonamentals de l'actual política socialista en el marc europeu.

Així mateix, el 24 de Gener, va tenir lloc una Assemblea de l'Agrupació Socialista per tal de tractar aspectes relacionats amb la política municipal d'Algaida i definir la posició del Grup Municipal Socialista en els temes dels plenaris.

Entre els mesos de febrer i Març, representants de l'Agrupació Socialista d'Algaida, s'han reunit amb diversos sectors socio-culturals del poble, per tal d'analitzar la problemàtica sectorial d'Algaida i anar definint alternatives factibles. Així s'han mantingut amb els Metges i ATS d'Algaida pels temes sanitaris, amb l'Associació de Pares d'alumnes pels temes educatius, amb l'Associació de la 3^a. Edat per a qüestions socials.

És voluntat de l'Agrupació incrementar aquestes trobades i ampliar-les a altres sectors, per tal de fer possible l'elaboració d'un projecte alternatiu factible a la política de l'actual majoria municipal, fruit d'un ample consens popular.

El dia 9 de Febrer va tenir lloc a l'Agrupació, un debat-col.loqui sobre "*Els canvis estructurals als països de l'Est*", amb la presència d'Antoni Tarabini, Sociòleg. Tant la seva exposició com la participació del públic fou interessant i enriquidora.

Cada vegada hi ha més grups que utilitzen el nostre local, el qual està a disposició del poble, ja que l'Ajuntament no ofereix cap altra alternativa.

El proper dia 25 de Març està previst la realització de l'Assemblea Ordinària de l'Agrupació Socialista d'Algaida que començarà a les 21 hores. La convocatòria, amb l'Ordre del Dia, serà remesa als afiliats properament.

EDITORIAL

El darrer plenari

En el número zero del nostre Butlletí "ALGAIDA", ens queixàvem, ara fa nou mesos, que la tercera fase de construcció de l'edifici d'Usos Socials, feia sis mesos que s'havia adjudicat al contractista J. A. Ramonell -Desembre de l'any 1.988- i encara no havia començat. Avui nou mesos després, podem comprovar tristament, que els problemes per a la construcció de l'edifici no s'han acabat. Fa més de dos mesos que l'obra està completament paralitzada, i només s'han certificat uns 8 milions de pessetes dels 19 milions que té de pressupost.

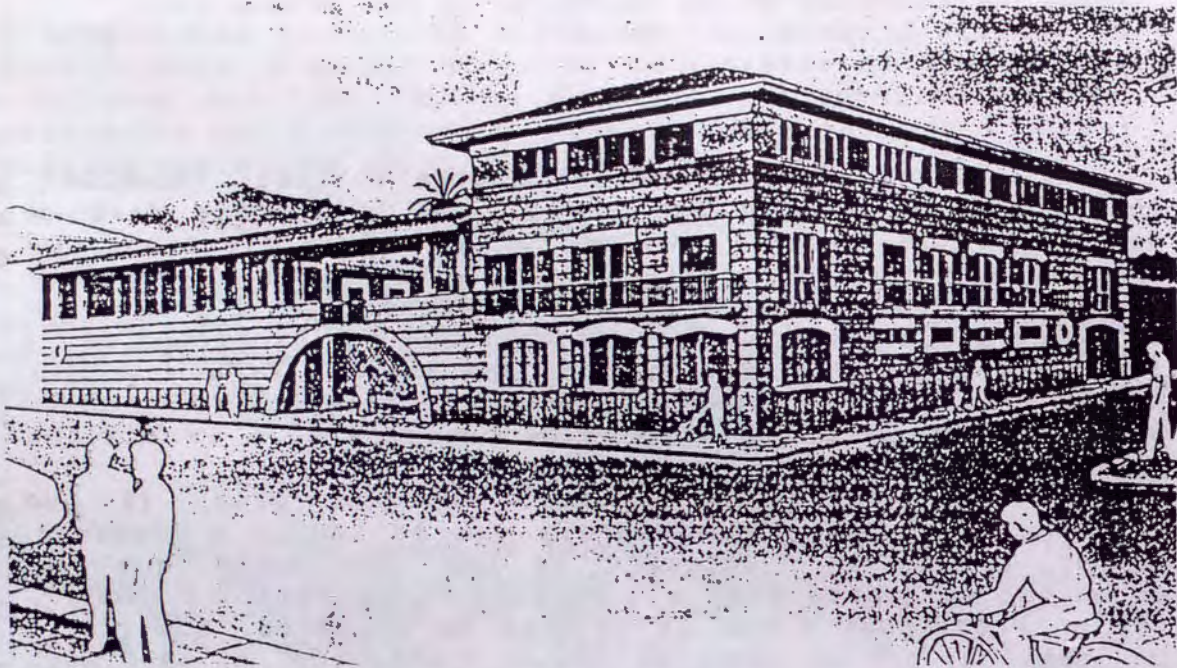
Aquesta, és una situació realment greu, ja que l'esmentada tercera fase, pareix que ja hauria d'haver-se acabat, ja que l'Ajuntament fa uns dos mesos que va adjudicar la quarta fase a l'empresa "Construccions Reche", per un Pressupost d'uns 26 milions de pessetes, que no la pot començar per no haver-se acabat l'anterior. Al parèixer, el contractista "Construccions J. A. Ramonell", va subcontractar la tercera fase de construcció de l'edifici a l'empresa "Construccions Reche", succeint que aquesta relació contractual es va veure espanyada per problemes econòmics de "Construccions J. A. Ramonell", empresa del Batle de Montuïri, ocasionant que el subcontractista davant la manca de pagament de part de l'obra realitzada, va decidir no continuar-la. Això, evidentment, tindrà conseqüències greus en quant al cost de construcció de l'edifici, els retards produïts i que encara duren encariran el pressupost, ja que, a aquests moments no es sap qui continuarà la tercera fase de construcció, que en cas d'ésser un contractista diferent, podria donar lloc a una ampliació de pressupost, donat el temps que fa que aquest es va preveure.

A més, si la quarta fase, a conseqüència del retard de la tercera, també comença en retard, l'adjudicatari podrà demanar revisió de preus, i per tant, el pressupost pot ésser insuficient.

En tot cas, el retard de les posteriors fases de l'execució de l'edifici, també poden produir augments del cost, ja que els materials d'un any per l'altre, a més de la mà d'obra, solen pujar de forma considerable.

Aquest és el punt de vista econòmic-financer, que com hem explicat, és greu, i més tenent en compte que és la inversió més grossa feta a Algaida en bastants d'anys, i donat el pressupost de les diferents fases, fa que estiguem parlant de la possibilitat d'importants perjudicis econòmics.

EDITORIAL

Però, hi ha un altre punt de vista, el social, la tardança en la construcció de l'edifici, farà que els nostres padrins no puguin emprar les noves instal·lacions i pot retardar tot una sèrie de serveis, que sense aquestes, és difícil que es posin en marxa uns, o que es millorin els altres.

Tot això es produeix quan s'acaba -dins l'any 1.990- el termini contractual en què l'Associació de la Tercera Edat pot fer ús de les instal·lacions de la Rectoria.

A més, s'ha de tenir en compte que la mala gestió en l'execució d'aquesta obra també pot retardar el que l'Ajuntament tengui una Sala de Reunions, així com en tot una sèrie de departaments per a les entitats de la localitat; tal i com preveu el projecte de l'edifici d'Usos Socials.

Al nostre entendre, tal i com venim demanant, i mai s'arriba a fer, a l'hora de contractar una obra, a més d'esser possible que es presenti qui vulgui, s'hauria de fer saber de forma directe als mestres d'obra d'Algaida.

Per altra part, esperam que la majoria municipal fagi les gestions pertinents per tal de què els perjudicis econòmics abans esmentats, siguin els menys possibles, i que també faci les gestions necessàries perquè els augments del cost de l'obra no les hagi de pagar el poble, que no en té cap culpa.

El darrer plenari

PLENARI DEL 25 DE GENER

Es va aprovar per unanimitat el projecte bàsic i d'execució per a la construcció de l'edifici de pre-escolar amb un pressupost d'execució d'uns vint-i-sis milions de pessetes. L'edifici serà de quatre aules d'uns 60 m2 cada una, de les quals, dues es destinaran a parvulari (escoleta) i les dues restants a pre-escolar (quatre i cinc anys).

.....

Acordarem per unanimitat prorrogar el conveni subscrit amb la Conselleria de Cultura, relatiu al Pla de Millorament de Façanes, comproment-se el nostre Ajuntament a consignar en el Pressupost Municipal per l'any 1990, la quantitat de 700.000,- pessetes. Com aportació a l'esmentat Pla.

PLENARI DEL 8 DE MARÇ

S'aprovà el Padró de l'Impost Municipal sobre Vehicles de Tracció Mecànica per l'any 1990. El global de l'Impost representa la quantitat de 280.770,- Pts. dels ciclomotors i vuit milions quatre-cents quaranta-una mil cinc-cents (8.441.500,-) Pts. els demés vehicles.

.....

Una vegada rectificat i aprovat el Padró Municipal d'habitants, el 1er. de Gener de 1990 consta que el municipi té 3.173 habitants (1585 homes i 1588 dones). Produint-se 130 baixes i 153 altes respecte a l'any anterior.

.....

S'aprovà la liquidació de les Festes de Sant Honorat 1990 per un import total de 705.090,- pts. S'abstengueren els representants del PSOE i la regidora del PSM.

.....

S'aprovà el projecte de construcció dels vestuaris del poliesportiu de PINA. Amb un pressupost de tretze milions sis-cents setanta-cinc mil tres-cents quaranta-sis

pessetes (13.675.346,-), de les quals l'Ajuntament haurà d'aportar el 33%.

Al mateix temps, es va apovar la sollicitud d'inclusió d'aquesta obra al Programa Territorial d'Equipaments Esportius 1990 del Consell Insular de Mallorca.

.....

S'aprovà l'expedient per a l'adquisició del local Social de PINA per un import de vuit milions i mig de pessetes (8.500.000,-). Dels quals vuit milions (8.000.000,-) els remet el Govern Balear i els demés l'Ajuntament d'Algaida.

.....

S'aprovà també, la sollicitud d'inclusió al Pla d'Extensió de l'Educació Física als centres docents per a la construcció d'un poliesportiu cobert, amb un cost de vuitanta milions de pessetes. Dels quals, pareix esser, que l'Ajuntament d'Algaida es faria càrrec del 14% aproximadament.

.....

La Regidora Dª Antonia Sitjar Gomila presentà la seva renúncia al càrrec de Presidenta de la Comissió de Cultura i Acció Social per motius de salut. Renúncia que li fou acceptada.

.....

El nostre Regidor Rafel Antich Servera, presentà la seva renúncia com a Regidor de l'Ajuntament. Allegant motius de salut. Renúncia que li fou acceptada, lloc que ocuparà el següent de la llista a les eleccions, Joan Mut Trobat.

ENTREVISTA

"GERARD GARCÍA"

Dimarts, dia 13 de Febrer, un grup de la redacció d'aquesta revista, anàrem a parlar amb el Delegat del Govern Gerard García. Cal ressenyar que ens trobàrem amb un home afable, cordial i humà, el qual, ens rebé sense cap tipus de formalisme ni protocol. D'aquesta conversa en sortí la següent entrevista que ara tot seguit us transcrivim:

ALGAIDA: On i quan va néixer vostè?

G. GARCIA: Vaig néixer a Palma al barri de Santa Catalina dia 13 d'Octubre de 1.946, per tant, tenc 40 anys.

ALGAIDA: Quin era el seu ofici abans de dedicar-se a la política?

G. GARCIA: Sóc aparellador, quasi arquitecte, només em manca el projecte de fi de carrera per acabar Arquitectura. Així doncs, treballava d'aparellador.

ALGAIDA: Es fadrí o casat?

G. GARCIA: Som casat i tenc dos nins, un de dos i tres anys respectivament.

ALGAIDA: La seva família era treballadora, de classe mitja, o més bé, acomodada?

G. GARCIA: Sense cap dubte, era de classe treballadora.

ALGAIDA: Com va esser que s'introduí al món de la política?

G. GARCIA: Per casualitat. Tots els qui tenim la meua edat, de qualque manera ens definírem durant l'època franquista, allà pels anys 60. Tothom tenia una certa relació política estàs o no afiliat. A Barcelona, on estudiava, es respirava un ambient totalment polititzat. Aleshores, tothom era molt d'esquerres, ara no ho són tant, ja que els temps han canviat, i en un moment donat esser d'esquerres i no estar afiliat em va parèixer que no tenia cap sentit, em vaig afiliar al P.S.O.E.

Ja dins el P.S.O.E., vaig esser regidor de

l'Ajuntament de Ciutat, quasi sis anys, i ara en fa quasi dos que sóc Delegat del Govern.

ALGAIDA: Quins càrrecs ha ocupat al vers de la seva dilatada carrera política abans d'ocupar el càrrec actual?

G. GARCIA: Abans d'esser regidor, estava a l'Agrupació Socialista de Ciutat al carrer Ramon Llull. Vaig participar al treball d'analitzar el Pla General de Ciutat que llavors estava en procés de debat. Del 83 al 87 em vaig fer càrrec del departament de Vies i Obres que és la part executiva d'urbanisme. Va esser un moment de recuperació de la infraestructura ciutadana. Al mateix temps, del 85 al 88 vaig estar a l'executiva de la Federació Socialista Balear, fent-me càrrec de participació ciutadana. Degut als pactes municipals, els regidors d'U.M., Esteve Siquier i Santiago Coll, volgueren fer-se càrrec d'Urbanisme, i clar, el primer és l'estabilitat política i aleshores vaig deixar urbanisme fent-me càrrec de Circulació, Transports i Turisme a més d'esser el President de l'empresa d'autobusos E.M.T. Ho vaig esser un any fins que em designaren Delegat del Govern.

ALGAIDA: Se'n record del dia en què fou designat Delegat del Govern? Què es sent?

G. GARCIA: Sí, evidentment, ara dia 31 de Gener passat va fer un any. I el que es sent és una gran responsabilitat.

certament no esperava aquesta designació com tampoc esperava que l'anterior Delegat del Govern se n'anàs. Com he dit abans, és una responsabilitat important a una Comunitat delicada com aquesta. Governada per un partit contrari al nostre que això, a vegades, genera controvèrsies. Referint-me a les transferències; les de Sanitat i Educació depenen del Govern Central i som nosaltres els qui les hem de gestionar el millor possible. Malgrat això, hi ha Turisme i Ordenació del Territori que pertanyen a la jurisdicció del Govern Autònom i en les quals no hi tenim cap tipus de competència.

Enllaçant una altra vegada amb el càrrec de Delegat vull fer constatar que la virtut més important és la prudència, perquè des del moment en què hi ha un Estat de les Autonomies, sigui qui sigui el qui governa, el protagonista és l'Autonomia. Així doncs, el lloc de Delegat és un lloc prudent i discret sense altisonàncies.

ALGAIDA: Aquest és un càrrec polític. Se'n pot preveure de qualque manera la durada? Com es sap si un ho fa bé o malament?

G. GARCIA: En general quan no passa res, pareix que ho fas bé; als batles els hi passa el mateix encara que sigui un càrrec prou diferent. Normalment el que vénen són els problemes, les medalles no vénen mai.

Es suposa que si m'han designat Delegat és perquè han valorat positivament les meves gestions anteriors, la

meva honradès política i el meu esperit de treball. Això evidentment me n'orgulleix. Així mateix, em reafirm amb l'esperit de servei, ja que un polític per mantenir-se en un càrrec de responsabilitat l'ha de tenir ben present. No basta figurar, sinó que hi ha de posar les mans i fer que les coses vagin en davant.

ALGAIDA: Quina és la missió principal o fonamental d'un Delegat del Govern?

G. GARCIA: La missió fonamental és la de coordinar. Jo no estic per imposar cap tipus de política determinada. Fent referència una altra vegada al tema que si la Delegació pertany a un partit i el Govern Autònom a un altre, no implica que hi hagi d'haver baralles ni discrepàncies severes. Ja que jo no estic per criticar ni per censurar sinó per coordinar els diferents corrents d'opinió entre l'Administració Central, a la qual jo em dec i vull defensar el millor possible, i el Govern Autònom.

ALGAIDA: Si mal no record, el seu antecessor fou el senyor Martín Plasencia. La seva política ha sigut continuïsta o en canvi ha sigut renovador?

G. GARCIA: Cada persona evidentment té una manera personal de fer i veure les coses. Però jo diria que sí, la meva política és continuïsta, perquè una de les virtuts que tenia Martín Plasencia era la prudència, jo intent esser igual de prudent. Cal esmentar altres matisos. Martín Plasencia era advocat i jo sóc tècnic. La visió de les coses no és la mateixa, però, la Delegació del Govern no és un lloc de gestió sinó de coordinació política. I bé, es pot parlar de continuïtat si m'he de decantar per una cosa o l'altra.

ALGAIDA: Fins ara, tots o quasi tots els Governadors o Delegats del Govern han estat peninsulars, vostè és mallorquí, i per tant, coneix la idiosincràcia tan peculiar d'aquest poble nostre. Aquest, és un fet que reporta avantatges o no té res a veure?

G. GARCIA: Té avantatges i inconvenients. Jo el que dic és que esser mallorquí no és una qualitat, és un fet. No som xovinista. Hi ha gent vàlida per tot arreu. Esser Delegat del Govern i al mateix temps esser d'aquí, per un costat és bo, malgrat també ho pugui fer un de fora. Ja que si aquesta persona coneix la realitat d'aquí, és el mateix. La diferència o inconvenient pot estar en què en vengui un de fora i no coneixi la realitat nostra i necessiti un temps d'adaptació.

ALGAIDA: Quins foren els problemes més greus que es va trobar al principi del seu mandat?

G. GARCIA: Cal ressenyar que problemes polítics en aquests moments no n'hi ha, afortunadament. N'hi havia temps enrera. Ara els problemes són menys greus, són d'un altre tipus, fruit essencialment del desenvolupament

econòmic que ha sofert la nostra Comunitat i la resta de l'Estat. Les iniciatives a aquests moments van encaminades a resoldre problemes de mancances. Hi ha projectat la construcció d'un nou hospital a Palma, ja que Son Dureta a quedat petit i obsolet, també està en camí el de Manacor, on les obres estan a punt de començar. Hi ha, també, en projecte la construcció d'un nou aeroport amb un disseny prou futurista on es contemplen qualsevol tipus d'ampliacions o modificacions. Ara bé, el problema que té més difusió és el de la inseguretat ciutadana, però que evidenment, té un seguiment concret i específic per eliminar-lo o com a mínim que sigui un problema el menys greu possible.

En quant a l'àrea d'educació, el Ministeri fa un esforç important, construint escoles i instituts per resoldre el millor possible el problema de l'escolarització. I finalment, per minvar la desmesurada i descontrolada urbanització, s'ha implantat la Llei de Costes, on s'intenta preservar les poques costes que encara ens queden verges.

ALGAIDA: Certs batles de la Part Forana, i concretament del Pla, plantejaren amb certa polèmica la creació d'una Policia Rural. Ens pot explicar el per què no s'ha duit a terme aquest projecte?

G. GARCIA: S'havia plantejat per part del Conseller Adjunt a la Presidència, una Policia en base a què hi ha Ajuntaments que no tenen capacitat per tenir Polícies Municipals, es pensava que es podia organitzar o crear una Policia Municipal de la Mancomunitat, la llei no ho permet. Els Ajuntaments poden tenir els seus Polícies Municipals, però pel seu Ajuntament, ja que un Policia Municipal, és un senyor que fa oposicions al seu Ajuntament, però no per ha varis.

Es complicaria molt que dins un mateix terreny hi hagués actuacions de tres tipus de policies. Hi hauria una manca d'operativitat en les actuacions i això en vers de resoldre problemes els complicaria encara més. Els Ajuntaments poden coordinar tot el que vulguin les seves Polícies Municipals, però cadascú té el seus. El que no pot esser és que hi hagi una Policia Municipal de varis Ajuntaments.

ALGAIDA: Sabem pels mitjans de comunicació locals, que s'ha creat un nou servei de la Guàrdia Civil, el 062, on hi ha un "reten" de 24 hores per part d'aquest Cos. Ens ho pot explicar?

G. GARCIA: Això és bastant important; malgrat que els mitjans de comunicació no li han donat la importància necessària. Com és sabut per tots, dins les forces de seguretat de l'Estat hi ha la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. La Policia Nacional està implantada a zones més urbanes i la Guàrdia Civil a zones més rurals, tret de les Duanes, Aeroport.... on hia ha la Guàrdia Civil.

La Policia Nacional té el 091, la Policia Municipal el 092, en canvi, la Guàrdia Civil no tenia fins

ara cap número, i així s'ha fet ara fa un parell de setmanes, on li hem designat el 062. D'això n'hem estat una de les primeres Comunitats d'Espanya en fer-ho.

El 062, permet que des de qualsevol indret de les Balears, al mateix moment de la cridada, la Guàrdia Civil se n'adoni d'un cas puntual i concret, sigui una sostracció o robatori, incendi o qualsevol tipus d'irregularitat. Ja que és la centraleta que avisa a la Patrulla més aprop del succés. La idea fonamental d'aquest servei és la mobilitat i flexibilitat del Cos de la Guàrdia Civil, o sia, que patrullin constantment distintes colles de Guàrdies Civils les 24 hores del dia.

ALGAIDA: ¿ Quan es posarà en vigència la nova normativa sobre la prohibició d'entrada als menors de setze anys als pubs, discoteques..... i en conseqüència la prohibició del consum de begudes alcohòliques i tabac a aquests?

G. GARCIA: És un tema que m'interessa molt, perquè quan es parla de seguretat o inseguretat, des d'un punt de vista progressista, que l'hem de tenir, s'ha de parlar

sobretot de prevenció. I la gent més conservadora té més tendència a parlar de repressió. És indubtable que hi ha d'haver repressió, la societat no és perfecta, però s'ha d'intentar subratllar sobretot la prevenció.

Referent als cossos de seguretat, a la primeria que jo era Delegat, vaig fer dues circulars. Una, sobre normalització lingüística, dient que a tots als serveis de l'administració, qualsevol document es podia presentar en Català. L'altra, va esser la de menors. No és d'ara la idea, ja que vaig enviar una circular a tots els Batles, demanant-los la seva col.laboració amb una sèrie de qüestions respecte a espectacles públics. I ara fa menys d'un mes he enviat una altra circular als Batles demanant-los altra vegada col.laboració sobre el control d'entrada de menors de setze anys a locals públics, on es venguin begudes alcohòliques. Això té in efecte dissuasiu, no va contra els menors, va en contra dels qui els hi venen les begudes. Té ordre per tant, la Guàrdia Civil i la Policia, d'exercir un control sobre aquest tema.

ALGAIDA: Com veu el tema de Protecció Civil? És un tema que potser li ha llevat qualque vegada la son?

G. GARCIA: El tema de Protecció Civil és un tema delicat, i cal ressenyar que els mitjans de comunicació no alleugereren gens la tasca sobre aquest tema.

Quan jo dic que Protecció Civil som tots, pareix

que no es vol entendre així, i també pareix que és vol ridiculitzar aquesta afirmació meua. Però ho explicaré breument. Aleshores, dins la Delegació del Govern hi ha un equip que quan hi ha previsiones de catàstrofes, avisa als Ajuntaments en perill.

Protecció Civil no és un exèrcit que està aquí a l'espera de desgràcies, inundacions, ... és una tasca de coordinació, amb un telèfon donat a resoldre possibles intervencions dels bombers, Guardia Civil ...

Qui té un pes específic, dins Protecció Civil és la Guardia Civil. La Guardia Civil és Protecció Civil, quan així hi actua, i jo som el cap de Protecció.

A l'estiu passat -quan les inundacions- no vaig deixar el telèfon en cap moment, coordinant i rebent notícies que em facilitaven els distints destacaments adients a aquestes eventualitats.

El primer cap de Protecció Civil és el Batle de l'Ajuntament afectat per qualque desgràcia ...I pot demanar a qualsevol, col.laboració. Pot requisar bens inclús si així ho precisa. També són Protecció Civil altres Organismes si així es fa necessari, els Bombers, Creu Roja, Exèrcit, Policia Nacional, Ràdio Aficionados ...Sempre tenent en compte que hi ha d'haver una coordinació encapçalada per jo i per l'equip de Protecció Civil.

ALGAIDA: ¿ Li sembla que hi ha alguna campanya de desprestigi per part de l'oposició municipal en contra del Batle de Ciutat i en contra seva?. Respecte al tema de la inseguretad ciutadana.

G. GARCIA: La inseguretad ciutadana és un tema que evidentment és delicat, perquè la gent n'està prou sensibilitzada. Els representants dels comerciants tant la PIMEM com AFEDECO han pres la postura de demanar un canvi del Còdic Penal. M'ho demanen a mi, i jo els dic, que jo no som qui per fer-ho. Són els parlamentaris que a través dels partits ho haurien de plantejar al Parlament, i que aquest si troba que el Còdic Penal ha d'esser més dur, que així es pronunciïn. Ja que jo m'atendré al Còdic que la llei imposi.

Els comerciants demanen policia a peu, jo he accedit a aquesta petició ja que em pareix raonable.. La policia en cotxe no dissuadeix tant com si es passeja a peu pel carrer.

Vull constatar que la inseguretad s'ha d'agafar més al principi, en la prevenció dels futurs delinqüents. La Federació d'Associacions de Veïns es decanta per aquesta sol.lució. Això em satisfà, ja que si ningú demanàs prevenció, trobaria que seria una societat molt dura. No seria raonable només la repressió.

Cal coordinar una sèrie de col.lectius com són el Tribunal Tutelar de Menors, Direcció General de Joventut, que té competències amb menors, la jutge de menors. És amb aquesta gent amb la que s'ha de fer un esforç major, i és de petits quan és més fàcil corregir als futurs delinqüents.

Hi ha previst posar un grup de policies especialitzats en menors, que coneixin aquest treball i estiguin coordinats amb els educadors de carrers. Això dins

aquest any es podrà dur a terme.

Respecte a la premsa, prefereixo no manifestar-me. Allà ells amb la seva Campanya i responsabilitat sobre aquest escabrós tema.

ALGAIDA: És la inseguretat ciutadana el problema que més preocupa al Delegat del Govern?

G. GARCIA: Bé, com he dit abans la inseguretat és un tema que em preocupa molt. Però cal ressenyar que a aquesta Comunitat, els problemes d'aquest tipus, no són gaire diferents als d'altres Comunitats, o ciutats amb les nostres característiques de desenvolupament econòmic, social, cultural Basta sortir a l'estranger, per veure els greus problemes que també tenen d'aquest tipus. Això per ventura és el preu que s'ha de pagar pel progrés, ja que aquest arrastra una borsa de

delinqüència, pobresa ... que vénen d'altres problemes socials com són el d'atur, drogues.

ALGAIDA: Qualque mitjà de comunicació ha volgut donar a entendre que les relacions personals entre Ramon Aguiló i Vostè no són massa bones. És així realment?

G. GARCIA: Rotundament fals. L'amistat personal amb en Ramon Aguiló ve de quan ell va esser batle i jo regidor de l'Ajuntament de Ciutat, durant sis anys. Sempre vàrem sintonitzar perfectament amb una amistat ferme. Supòs la seguirem mantenint.

ALGAIDA: Ja que parlam de relacions; Com són les relacions amb el President del Govern Autònom Gabriel Cañellas?

G. GARCIA: Són bones, són unes relacions cordials, no crec que sigui el Delegat del Govern el qui ha de criticar la gestió del President Cañellas. Ells fan la seva política com més bé troben, però és el que ha de votar, el qui ha de jutjar la seva política. No jo, evidentment.

ALGAIDA: ¿Veus factible cap canvi a la Constitució Espanyola de 1.978 referent a temes tan actuals i crucials com són autodeterminació, federalisme, Països Catalans?

G. GARCIA: Jo no ho veig factible, però tampoc sóc la persona més indicada per manifestar-me en un tema tan delicat com aquest. Aquí ningú es planteja el problema de l'autodeterminació. Seria un debat buit, és absurd plantejar-lo. Altres Comunitats s'ho han plantejat -Catalunya, País Basc- i els ha creat problemes.

A Espanya hi ha hagut un procés de transició d'una Dictadura a una Democràcia. Ha sigut un procés admirable, de fet, molts de països així ho han manifestat. Aquest procés no s'ha fet perquè quatre polítics ho determinaren, sinó perquè hi havia un poble darrera que ho demanava i estava preparat per dur-lo a terme. El poble ha demostrat una gran maduresa. L'Estat de les Autonomies està vigent, i tots l'hem consensuat aprovant la Constitució, i ara intentar modificar-lo, crec no és el més adient.

ALGAIDA: Ara ens agradaria que l'opinió fos el més breu possible, quasi amb una sola frase o paraula.

- *Esvord:* La societat en general pareix que està a punt d'assumir una llei clarament més esvortista.

- *Família:* Una cèdula encara eficaç dintre la Societat.

- *Déu:* Un mite que no ens ha de menjar massa el "coco".

- *Inseguretat:* L'important és la llibertat, si per tenir més seguretat s'ha de perdre llibertat, no val la pena.

- *Poder:* Ha d'estar molt dosificat perquè estigui poc concentrat. És dolent el poder concentrat en poques mans.

- *Riquesa:* La riquesa s'ha de repartir encara més que el poder.

- *Ecologisme:* Totalment vigent a una societat on s'està carregant perillosament el medi natural.

- *Que li suggereix el nom de Balearització?* Construcció desordenada i desmesurada per creació de riquesa ràpida.

- *Tràfic d'influències:* Paraula desafortunadament de moda actualment, que s'ha de legislar i perseguir.

- *Gabriel Cañellas:* El President de la nostra Comunitat, al qual, li dec el meu respecte.

- *La caiguda del Comunisme als Països de l'Est:* Una sorpresa important. On a la llarga els grans perdedors seran els Països del Tercer Món, i a més, un dels fets més importants de les darreres dècades.

- *Gorbachov:* Un dels personatges més carismàtics i amb més responsabilitats de les darreres dècades.

- *Autodeterminació:* Dret natural que si a un moment donat la majoria de gent el reclamàs se la hauria

d'escoltar.

- Ja que avui és dia tretze. Té cap mania? És supersticiós? Jo vaig néixer dia tretze i quan vaig complir tretze anys caia en dimarts, és clar que no ho som, ja que la sort no m'ha estat molt esquivada.

ALGAIDA: Al marge ja del seu treball i del seu càrrec. Com passa Vostè el seu temps lliure? Té cap Hobby?

G. GARCIA: El meu gran hobby són els dos fills que tinc. Procur dedicar el màxim temps lliure a la família.

ALGAIDA: Li agrada el futbol?

G. GARCIA: Bé, no sóc "futbolero", no vaig sovint al futbol. Només vaig a veure qualche partit de tant en tant. I em satisfà aquests dos resultats positius del Mallorca en front del Madrid i Barça, respectivament. I de fet, ahir vaig felicitar al President Contestí per aquests dos extraordinaris resultats.

COL·LABORACIÓ

“la plaça i els pins d'Algaida”

L'altre dia a la terrassa
encisat, mirant la mar,
el meu cor fort bategà;
pensant veure una barca,
sorgí de la mar, la plaça
i a la vora el campanar.

El repòs d'aquella cala
ajudant el meu esglai,
dins l'esperit feu espai
emmudint fins la cigala,
El cor trotant, ferit d'ala,
mirà la plaça, com mai.!

Vaig veure que aparexia
el coll de pou o brocal,
el bell mig el cadafal,
Liceu de la pagesia,
l'abeurador, Rectoria
i els verds pins fent-li rodal

El meu cor fet una pinya
plorava... i reia de goig.
Plorava tenyit de roig
com els nins folrats de tinya,
i reia... com la copinya
dins la blavor d'un mar boig.

M'agrada mirar enrera
tenint present, el futur,
donar la mà a l'insecur
oblidar .. essent el que era
i veure tota senyera
onejar dins l'aire pur.

Amb la sang esmicolada
alleujar vull el meu cor,
vull que m'espassi la por
anys i més anys ancorada,
Oh plaça nostra estimada,
com t'enyor i com et plor.!

T'enyor, oh plaça algaidina
ara que vaig tornant vell,
com el cant del passarell
i el bell vol de la gavina.
Tu guardes la flaire fina
dels meus anys de bergantell

Et plor amb ràbia, ma plaça,
quan mor trist el rossinyol,
quan l'angoixa i desconsol
trepanen la noble raça
d'aquest poble, que te massa
plorades de pena i dol.

T'enyor, pensant en la festa,
l'encontrada dels companys,
el passeig i tants d'afanys
que suposa una conquesta
i enyor l'ànima xalesta
sempre oberta dels quinze anys.

I malgrat tantes cadenes
que tens, cadafal voltant,
vendré a tu parlant, parlant
per trencar les teves benes.
La sang de les teves venes
és sang que molts van sagnant.

Et rebuig a l'hora morta,
quan el vespre torna nit,
quan el silenci és un crit,
quan la maror, és més forta,
quan has tancat tanta porta
amb unes roses al pit.

Recolzat, esquena dreta
al portal del meu padrí
mir el verd de tant de pi
que t'acordona, placeta.
Per què, pens, els de la dreta
creixen més bons que els d'aquí?.

T'enyor traspuant aromes
d'alfabeguera i rosers,
amb el ball dels cossiers
i el dimoni fart de bromes;
t'enyor "a córrer les pomes"
amb els rurals fent darrers.

Si tots són part escollida
per guarnir nostre bell lloc,
per què es veu i no de poc
part i banda afavorida?
Qui mana podar la vida
i tirar la llenya al foc?.

Et refús, plaça nostrada,
quan et manca la claror,
quan plena et veig de buidor,
quan treus la mà encivellada
i quan deixes la mainada
sense pares, sense amor.

Brolla de cop la resposta
i sent l'humida frescor
que dóna l'abeurador
a l'home que aprop s'hi acosta.
El pi també millor brosta
si pot xuclar la llecor.

COL·LABORACIÓ

"La plaça i els pins d'Algaida"

Em plau veure l'esponera
de tant arbre assaonat,
i al mateix temps corsecat
em deixa l'altra filera,
on, el primer de bell que era,
per massa ombra.. l'han tallat. no tireu abaix el niu.!

Tenc, algaidina pineda,
vostres arrels dins el viu,
ja s'acosta un nou estiu
i l'hivern arrera queda.
Si veis alçada la veda,
no tireu abaix el niu.!

Si el que vol, diuen que atansa
el que es proposa, un conhort
és per a mi cridar fort
que en el pi tenc esperança.
Ni els monuments que té França,
valen, Poble, el teu pi mort.

Oh plaça, plaça algaidina!
Oh pi dins mi entaforat!
Es crua la veritat,
però clara i cristal·lina:
com la rosa, sempre espina
el bes lleu de llibertat.

Admir, pins, vostres rialles
i el desig que pam a pam
tenui d'oblidar la fam
i menjar dalt estovalles.
Que siguin velles rondalles
suar més sang pel branca.!

La suor del teu brancatge
verdejà per tot arreu,
i s'alça de nou la veu
fent la llum dins el boscatge.
Que bell es troba el paissatge
alleugerits de la creu.!

Llorenç Mora

---El Poble--- ---dia a dia---

El passat mes de Febrer, anàrem al local dels Padrins, per tenir una conversa amb ells, perquè ens contassin la seva problemàtica i inquietuds. I d'això en va sortir la següent entrevista:

ALGAIDA: Quan es va fundar l'Associació?

ASSOCIACIÓ: Es va fundar ara fa vuit anys, l'any 1.982, però des del dia 3 de Maig de 1.986 tenim els Estatuts homologats.

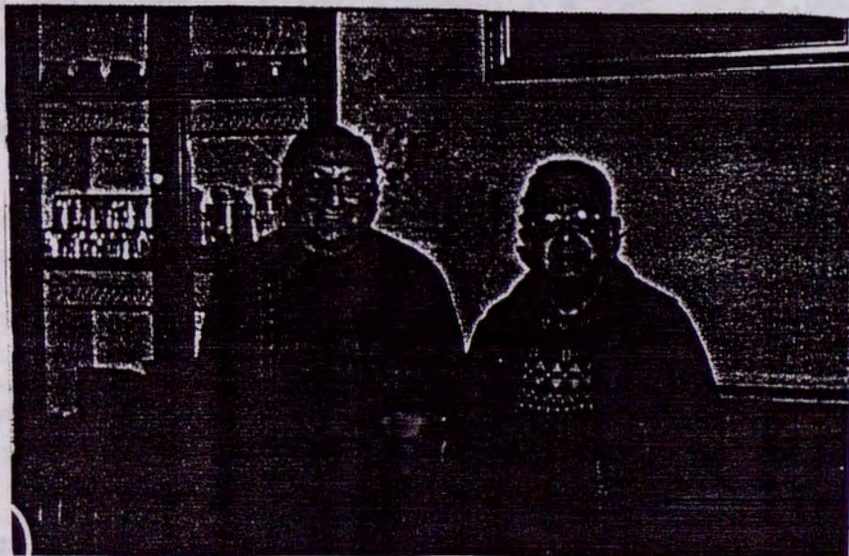
ALGAIDA: Quants socis té l'Associació?

ASSOCIACIÓ: En aquests moments hi ha inscrits cinc-cents seixanta membres.

ALGAIDA: Qui pot formar part de l'Associació?

ASSOCIACIÓ: Pot esser soci tota persona que hagi complit la majoria d'edat. Però properament, el Govern ha de fer el carnet europeu i tan sols podran tenir-lo les persones majors de 65 anys. Els membres que no tinguin 65 anys podran esser socis col.laboradors.

ALGAIDA: Quina és la quota que paguen els socis?

ASSOCIACIÓ: La quota, és assequible a la gran majoria de persones, només és de 1.000,- pts. per any.

ALGAIDA: Qui compon la directiva actual?

ASSOCIACIÓ: El President és l'amo en Tomeu Munar,

el Secretari és N'Antoni Cañellas, el Vice-President en Sebastià Cerdá, El Tresorer N'Antoni Llaneras. Els vocals són en Bernat Munar, Bernat Sitjar, Maria Miralles, Antoni Sureda, Maria Sastre i Joana Oliver.

La Directiva es renova cada quatre anys.

ALGAIDA: Amb quina periodicitat es reuneix la Directiva per dirimir assumptes referents a l'Associació?

ASSOCIACIÓ: Cada mes hi ha una assemblea ordinària dels membres de l'executiva. Cada any celebrem una Assemblea extraordinària amb tots els associats, on s'informa de la gestió de la Junta tant econòmica com de les activitats realitzades.

ALGAIDA: Quines són les activitats que desenvolupa l'Associació?

ASSOCIACIÓ: Una de les principals activitats és la del menjador. N'hi ha d'altres com visites culturals, excursions, teatre i espectacles. Tenim projectat dur a terme altres activitats per acostar l'Associació a l'escola. Com per exemple ensenyar als al.lots a cordar cadires, podar i empaltar arbres

ALGAIDA: Són bones les relacions amb l'Ajuntament?

ASSOCIACIÓ: No ens sentim representats. Les relacions són bastant fredes, fins al punt de què al pressupost de l'Ajuntament de 1.989 hi havia una subvenció de 40.000,- pts. per a l'Associació, i ningú es va preocupar de fer-nos la arribar, amb conseqüència de què la subvenció es va perdre.

ALGAIDA: De quines Entitats o Organismes rebeu subvencions?

ASSOCIACIÓ: Durant l'any 1.988 vàrem rebre del Govern Balear 400.000,- pts., del Consell Insular de Mallorca 125.000, de l'INSERSO 125.000 i de l'Ajuntament d'Algaida 80.000,- pts.. Però, durant l'any 1.989 només hem rebut 110.000,- pts. de l'INSERSO i 50.000,- pts. de "LA CAIXA".

ALGAIDA: Quina quantitat econòmica es destina al servei de menjador?

ASSOCIACIÓ: Es serveixen uns 7.300 plats a l'any. Això representa unes despeses de 2.482.000,- pts. Els beneficiaris aporten 2.190.000,- pts., la resta la cobreix l'Associació.

ALGAIDA: Que costa dinar al menjador?

ASSOCIACIÓ: El preu de la minuta, els dies feiners, és de 400,- pts. i els dies de festa és de 500,-

pts.

ALGAIDA: Qui són les cuineres?

ASSOCIACIÓ: Na Joana "Tropella" és l'encarregada de la cuina, i li ajuda Na Margalida Perelló, i, a més, són les encarregades de fer la compra.

ALGAIDA: Seguiu qualque dieta especial per a persones de la 3ª edat?

ASSOCIACIÓ: En general es fa cuina mallorquina. Si hi ha qualcú que està a règim o que no pot menjar sal es té en compte, i per a ell, se li fa un plat adient.

ALGAIDA: Hem sentit a dir, que el contracte que teniu, acaba l'any que ve. Com està aquest assumpte?

ASSOCIACIÓ: Sí, tenim un contracte que acaba el proper any i volem fer constar la nostra preocupació pel retard que duen les obres de l'edifici d'Usos Socials, pregant al nostre Ajuntament, que faci un esforç, a fi d'acabar les obres abans que finalitzi el contracte que tenim estipulat amb la Rectoria.

ALGAIDA: Tenim entès que el divendres dia 15 de Febrer hi va haver una excursió, i en el dinar, hi havia el President del Consell Insular, el Batle d'Algaida i el cap de l'oposició municipal. Quina conversa mantinguereu amb ells? Els fereu cap petició?

ASSOCIACIÓ: Efectivament, vàrem parlar sobre la problemàtica de l'Associació i quasi sense voler, aconseguírem que públicament, el President del Consell i el nostre Batle, es comprometessin a què les obres de l'Edifici d'Usos Socials estassin acabades a finals d'aquest any.

ALGAIDA: ¿ La il·lusió i el desig de veure acabat el nou edifici, pot venir donat per les mancances del local que ara mateix ocupau?

ASSOCIACIÓ: Sí, la veritat és que les dependències d'aquest local no són les més adequades per a desenvolupar les activitats de l'Associació. No ens permeten una ampliació de les mateixes i, a més, el fet que el local no sigui municipal, no ens permet rebre cap tipus de subvenció.

ALGAIDA: Referent a les activitats, quan les programau?

ASSOCIACIÓ: Les activitats, legalment s'han de programar anualment, a fi de poder confeccionar el pressupost, però en realitat es van fent sobre la marxa, ja que és molt difícil saber el que farem amb un any d'antelació.

ALGAIDA: Confiau que qualque dia l'Ajuntament creï el Patronat Municipal de la 3ª Edat?

ASSOCIACIÓ: Per ara podem dir que hem presentat una fotocòpia dels Estatuts de l'Associació de Montuïri a l'Ajuntament, perquè siguin estudiats pels diferents grups polítics. És molt necessari i urgent que es creï per tal d'afavorir la gestió dels distints serveis.

ALGAIDA: A part de les activitats culturals que pogueu organitzar. ¿ Creieu que el nostre poble ha canviat la mentalitat pel que fa referència a la prestació dels serveis de la vostra Associació?

ASSOCIACIÓ: Creiem que és molt positiu que els fills es facin responsables de cobrir les necessitats dels seus pares; Coneixem casos que no és així, i precisament són aquests els qui es poden beneficiar dels nostres serveis. La mentalitat va canviant, i esperam que de qui poc temps, els socis que es beneficiaran seran molt més nombrosos.

ALGAIDA: Sabeu quantes Associacions d'aquest tipus hi ha a Mallorca?

ASSOCIACIÓ: A aquests moments hi ha cent deu Associacions federades. Les cent deu Associacions reuneixen uns setanta mil socis i estan agrupades en una Federació d'Associacions de les Balears.

N o t i c i a r i

Dissabte dia 17 de Febrer es varen celebrar unes Jornades de Comunicació, organitzades pel Partit Socialista Obrer Espanyol, a càrrec d'en Josep M^a. Solsona, Pere Carrió, Manel Cuadreny, al Restaurant "Cal Dimoni".

L'emissora local "TITOIETA RÀDIO" ha iniciat un nou programa de debat i tertúlia anomenat, "Una d'Esdrúixoles", que s'emet en directe cada Divendres de 21 a 22 hores del vespre i en diferit, els Dissabtes de 22 a 23 hores.

El Col·legi Públic "Pare Pou" del nostre poble, organitza conjuntament amb l'Associació de Pares d'Alumnes, tota una sèrie d'activitats extraescolars que passam a detallar-vos :

DILLUNS I DIMECRES:

. De 16 a 17 hores : *Gimnàstica artística i esportiva.*

. De 17 a 18 hores : *Ball de Bot.*

DIMARTS:

. De 16 a 17 hores : *Anglès (Cicle Mitjà).*

. De 16 a 18 hores : *Voleibol -Curset 30 h.-*

. De 18 a 19'30 hores: *Taekwondo.*

DIJOUS:

. De 18 a 19'30 hores: *Taekwondo.*

DIVENDRES:

. De 16 a 18 hores : *Mecanografia.*

. De 16 a 18 hores : *Dibuix i pintura (Preescolar i Cicle Inicial).*

. De 18 a 19 hores : *Taekwondo.*

Durant 3 horabaixes CURSET DE TIR AMB ARC.

Durant 3 Dissabtes, als matins, CURSET DE BABY BASKET (de Pàrvuls fins a 4rt. d'E.G.B.).

El nostre Col·legi participa als següents Esports dins els JOCS ESCOLARS:

Ping-pong.

Hand-bol.

Escacs.

Atletisme.

Futbol-Sala.

Voleibol.

L'escola té un equip federat de VOLEIBOL INFANTIL FEMENI, la seva classificació és la del 3er. lloc.

L'Assistent Social d'Algaida, servei que depèn de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, és ara Na Petra Juan Socias, filla del nostre poble.

El nou horari establert per a atendre al públic, és cada DIMECRES, de 12 a 14'30 hores, a l'Ajuntament.

El dia 17 de Febrer, es va celebrar una Assemblea Extraordinària de la Societat de Caçadors per a l'elecció de la nova Junta Directiva, resultant elegit President D. Gabriel Salas Fullana.

El passat dia 6 de Febrer, es va celebrar un sopar

de pagesos d'Algaida, organitzat per la Unió de Pagesos.

Darrerament varen aparèixer per distints punts del nostre poble, unes pintades, fent referència a l'edifici de MODELMON. Actualment l'Ajuntament ja les ha tapades.

Dia 15 de Febrer, l'Associació de la Tercera Edat, va celebrar la seva Assemblea anual a Son Termes, amb un dinar on assistiren diverses autoritats locals i el President del Consell Insular de Mallorca, D. Juan Verger.

El Dissabte 24 de Febrer es va celebrar la 1^a. GRAN RUA VILA D'ALGAIDA. Festa que va acabar amb un sopar-ball de disfresses al restaurant "Oasis".

Es recorda que tots els DIVENDRES de 9 a 13'30 hores hi ha la recaptació executiva dels impostos municipals, (fems, arbitris, Contribució Rústica i Urbana, Circulació de Vehicles ...).

Es comunica que tots els DIVENDRES d'Abril i Maig, es farà efectiu el cobrament, en període voluntari, de l'impost de circulació de vehicles corresponent a aquest any.

Dissabte dia 3 de Març, el Grup d'Esplai d'Algaida, va reiniciar les seves activitats amb la participació de nous monitors. Les activitats es realitzen els Dissabtes horabaixa.

La Companyia PAKLA SEISMOS U.K. Ltd., ha començat uns treballs declarats d'utilitat pública, i autoritzats per la Direcció General de l'energia, (Servei d'Hidrocarburs), del Ministeri d'Indústria i Energia que consisteixen en dur a terme una campanya sísmica, de prospecció d'hidrocarburs amb una duració estipulada d'un mes i mig.

Si per causes dels treballs realitzats per la Companyia PAKLA, es fes mal a les propietats particulars o d'organismes públics, la Companyia CNWL OIL (ESPAÑA) S.A. es compromet formalment a satisfer l'import dels perjudicis ocasionats al termini més curt.

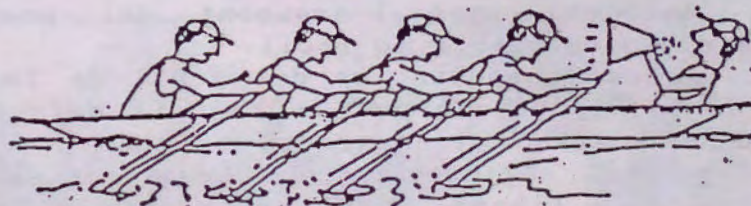
AJUNTAMENT DE SANGELLES

AJUNTAMENT DE LLUICHMAJOR

AJUNTAMENT DE MONTUÏRI

AJUNTAMENT D'ALGAI DA

PARLEM DE

DÁMASO ALONSO I LA GENERACIÓ DEL 27

El 25 de Gener, d'aquest any, el dia de l'Aniversari del seu discurs d'ingrés a la "Real Academia de la Lengua Española", ens va deixar un dels poetes que encara quedaven de la Generació del 27, *DÁMASO ALONSO*.

Nosaltres en aquesta revista li volem fer un petit homenatge a ell en particular i a tota la Generació en general, encara que només sigui recordant alguns passatges tant de la seva vida i obra, com a la de la Generació a la qual pertanyia.

La dècada dels anys vint, en què s'instaurà a Espanya la dictadura del General Primo de Rivera (1923-1930), va veure néixer una de les generacions poètiques més brillants de tota la història en llengua castellana. Alguns autors la qualifiquen com el naixement d'un segon Segle d'Or de les lletres castellanès. Formen part d'aquesta Generació autors tan rellevants com: *Federico Garcia Lorca, Jorge Guillén, Pedro Salinas, Dámaso Alonso, Gerardo Diego, Vicente Aleixandre -Premi Nobel de Literatura l'any 1977-, Rafael Alberti, Luís Cernuda, Emilio Prados i Manuel Altolaguirre*. Tots ells nascuts entre 1892 i 1906, gaudeixen de plena maduresa i prestigi en els anys de la Segona República.

La Generació fou anomenada del 27 per haver-se celebrat aquest any, amb exaltat entusiasme, el tercer centenari de la mort d'un altre insigne poeta castellà, *Luís de Góngora y Argote* (1561), el poeta dels grans poemes barrocs. La celebració del Centenari es rememora amb un número d'homenatge a Góngora que publicà la revista *Litoral*, dirigida a Màlaga per dos membres de la Generació: *Emilio Prados i Manuel Altolaguirre*. A aquest número, hi col·laboraren *Picasso i Falla* i l'encarregat de confeccionar la portada de la revista fou el també pintor *Joan Gris*.

L'estímul que els poetes d'aquesta Generació reberen de *Juan Ramón Jiménez -Premi Nobel de Literatura l'any 1956-* fou decisiu, al qual admiraven com al més pur i profund poeta del seu temps. *Juan Ramón*, aleshores a la plenitud de la seva obra, era per ells, el mestre indiscutible i que la seva paraula era com aigua beneïda. La poesia d'aquest temps era una poesia intel·lectual, és a dir, "Purisme poètic" que significava per a *Juan Ramón* i pels poetes del 27 l'afany de captar l'essència pura de les coses, i el menyspreu per l'anècdota, per l'argument del poema, per lo sentimental i fals, lo retòric i lo fàcil.

Les conseqüències del final de la Guerra Civil, amb la derrota de la República, per la majoria dels poetes del 27, són ben conegudes: l'exili, l'anyorança, el dolor per la Pàtria perduda, ja que no cal oblidar que la Generació del 27 era una Generació Republicana i Liberal i que la majoria d'ells en començar el conflicte es decantaren per a la República. A l'exili aquests poetes continuaren la seva obra, des d'aleshores marcada en gran part per la ferida de la guerra, per l'anyorança espanyola. Per això, la seva poesia canvia radicalment. Es fa més greu i preocupada, més atormentada per les ferides recents de la Guerra Civil, i per la pena de la Pàtria llunyana i sense llibertat. Reflexa els problemes humans i socials deixant d'ésser una poesia estètica i minoritària per a tornar a les fonts de la vida i de la història.

DÁMASO ALONSO

Nasqué a Madrid l'any 1.898 i ha mort fa poc temps, el mes passat, deixant-nos prou constància de la seva obra tant poètica com filosòfica. Ha sigut director de la "Real Academia Española" des de 1968 a 1982.

L'any 1921 publicà als 23 anys el seu primer llibre: *Poemas Puros*, i no fou fins l'any 1944 quan aparegué un dels seus llibres més importants: *Hijos de la ira*, obra de significació important en la poesia espanyola de la postguerra no tan sols pel seu intent de ruptura amb el formalisme retòric d'aleshores, sinó també pel seu contigut moral de protesta contra la guerra i la injustícia

Després Dámaso li dona un altre caire a la seva obra, Déu es converteix en el punt i la raó de les seves obres. El tema religiós domina les seves obres d'aquesta època, "*Hombre y Dios*", publicat l'any 1955, un altre llibre important d'aquest estil és "*Gozos de la vista*", on l'autor s'inspira en la composició de quatre sonets en la llibertat humana, contemplada aiximateix com un do de Déu, com la vista o la paraula.

A l'obra poètica de Dámaso, cal esmentar també l'extraordinària obra com a crític; entre aquests llibres calen destacar:

Poetas españoles contemporáneos, *La Poesía de San Juan de la Cruz*, *Estudios y ensayos gongorinos*, *De los siglos oscuros al de Oro*, *En torno a Lope*, *Primavera temprana de la literatura europea*, etc...

O P I N I Ó

La majoria municipal d'Algaida, (Partit Popular), encara no ha sotmès els pressuposts per l'any en curs -1.990- a aprovació a la respectiva comissió. Aquesta tasca que la llei preveu que es realitzi amb anterioritat al començament de l'exercici econòmic pertinent, és força important, ja que de no dur-se a terme pot paraitzar i retardar les inversions.

Fa més de tres mesos que hem entrat dins l'exercici de l'any 1.990, i encara l'oposició -hi ha el partit més votat d'Algaida- no ha pogut veure ni un sol esbós del pressupost.

Aquesta situació fa que es prorrogui el pressupost anterior. És la intenció de l'esmentada llei, que no pel mal funcionament dels Ajuntaments, aquests, quedin paraitzats i com a mínim puguin fer front a les despeses ordinàries però no a les inversions noves. A més, mitjancant el pressupost, es fitxa quines seran les actuacions pel proper exercici, quines quantitats de doblers es destinen a cada una de les àrees de gestió de la institució.

Es clar que el retard en l'aprovació del pressupost influeix negativament en la distribució dels doblers, per a la senzilla raó de què per unes matèries es retalla el termini per a executar-les, i per a altres, s'han fet despeses que poden hipotecar futures decisions.

Aleshores, les coses com més s'entenen és amb exemples, i per tant, a continuació ens us oferim un.

L'Ajuntament ha donat subvencions, o així ho hem sentit a dir, no ho sabem oficialment, per fer una rua de Carnaval. Es parla d'unes 150.000 pessetes, això a més de no haver passat per les Comissions de l'Ajuntament, i per tant, l'oposició no en sabia res, segurament formarà part d'una partida del pressupost de l'any 1.990, la destinada a la de subvencions, partida que tindrà un pressupost màxim de consignació, i que va dirigit a multitud d'entitats del poble. Per tant, no a totes com cada any, se'ls podrà donar tot el que demanin. Per tot el que hem dit abans, és lògic pensar que aquesta subvenció ha tingut privilegis que no tindran les altres. S'ha concedit abans, i per tant, no ha sofert el retall que les altres segurament tindran. Si els pressuposts s'haguessin aprovat amb anterioritat, aquesta s'hagués discutit conjuntament amb les demés, i segurament les decisions haguessin estat més lúcides i justes.

Referint-nos al que dèiem abans, no volem dir que la rua a la Plaça no estàs molt bé, -creiem que és una molt bona idea i molta gent en va disfruitar-, ni que l'Ajuntament no ens informarà del que ha succeït, ni que l'Ajuntament no sàpiga perfectament el cost d'organització de l'acte, i per tant, en consideració a aquest, ha donat la quantitat pertinent. L'únic que volem expressar, és que el retard en l'aprovació dels pressuposts pot donar lloc a afavorir certes parcel·les de gestió en detriment d'unes altres. Precisament perquè es poden prendre decisions tenent en compte solament una parcel·la molt reduïda i no amb la claredat de tenir una visió minuciosa de tot l'àmbit d'actuació.